

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/67/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2620200115
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2620200115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobkyne: C. R., nar. XX.X.XXXX, bytom G.. X. a I. XXXX/X, G., právne zastúpená splnomocnencom Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176 právne zastúpenému splnomocnencom Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., Piaristická 707/25, Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 600 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 9. júla 2020, č.k. 10Csp/1/2020-58, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalobkyňa má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním určil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 600 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že dňa 21.1.2020 bola súdu doručená žaloba, ktorou sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia sumy 600 eur s príslušenstvom titulom finančného primeraného zadostučinenia za porušenie práva žalovaným pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy so žalobkyňou, podľa § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007. Uviedla, že dňa 11.3.2013 jej žalovaný poskytol na základe úverovej zmluvy úver vo výške 2.023,08 eur, ktorý sa zaviazala splácať v 37 mesačných splátkach po 116,92 eur pri ročnej úrokovej sadzbe 57,159233 % a RPMN 74,72 %. Celková čiastka, ktorú mala vrátiť bola 4.326,04 eur. Okresný súd Senica rozsudkom, sp.zn. 5Csp/53/2017 zo dňa 23.4.2018 zaviazal žalovaného na zaplatenie 2.690,04 eur žalobkyni spolu s 5% úrokom z omeškania od 20.3.2017, ktorým rozhodnutím žalobkyňa odôvodnila svoj nárok na primerané finančné zadostučinenie. Súd žalobe vyhovel, vo veci rozhodol platobným rozkazom, proti ktorému žalovaný podal odpor, v ktorom uviedol, že základným predpokladom na uplatnenie primeraného finančného zadostučinenia je okrem preukázania ujmy aj preukázanie, že žalovaný svojim konaním porušil súčasne kumulatívne ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa a osobitného právneho predpisu. Predmetom konania 5Csp/53/2017 nebolo uplatnenie porušenia práv alebo povinností, ale výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že súd vyhodnotil úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu náležitostí, ktoré mala mať. Žalobkyňa tak neuniesla dôkazné bremeno ohľadne toho, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu práv alebo povinností ustanovených zákonom. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že v konaní vedenom pod sp.zn. 5Csp/53/2017 súd skonštatoval, že úver na základe Úverovej zo dňa 11.3.2013 poskytnutý žalobkyni je bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa bola povinná vrátiť žalovanému ako veriteľovi len sumu skutočne poskytnutej úverovej istiny 1.636 eur. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa zaplatila žalovanému celkovo 4.326,04 eur, teda uhradila žalovanému navyše sumu 2.690,04 eur. Táto suma bola z jej strany uhradená bez právneho dôvodu.

Na strane žalovaného tak vzniklo na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie v sume 2.690,04 eur, ktoré súd určil žalovanému ako povinnosť na vydanie žalobkyni. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákon nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma, postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Vzniká v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 5Csp/53/2017 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 2.690,04 eur, vo vzťahu k tomuto nároku mala žalobkyňa v konaní plný úspech, keď súd rozsudkom zo dňa 23.5.2018 jej žalobe v plnom rozsahu vyhovel a určil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 2.690,04 eur spolu s úrokom 5,00 % ročne od 20.3.2017 do zaplata. Právoplatným ukončením predmetného konania bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú. Žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru inkasoval od žalobkyne plnenia, na ktoré nemal nárok. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona o ochrane spotrebiteľa. Žalobkyňa bola dlhodobo nedôvodne vystavená psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty, a to až do doby právoplatného skončenia konania vo veci vedenej na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 5Csp/53/2017, pričom je bez akýchkoľvek pochybností, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý sa snažil na úkor žalobkyne získať bezdôvodné obohatenie v sume 2.690,04 eur. Za primerané v prejednávanej veci je potrebné považovať žalobkyňou žiadané finančné zadosťučinenie vo výške 600 eur. Ide o ani nie o štvrtinu zo sumy 2.690,04 eur, o ktorú sa chcel bezdôvodne obohatiť žalovaný napriek bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru. Súd v závere skonštatoval, že finančné zadosťučinenie nie je duplicitnou formou sankcionovania žalovaného, nakoľko jedna sankcia spočíva v určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu vo výške 100%.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie žalovaný. Zákonné ust. § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, teda priznanie finančného zadosťučinenia vyžaduje splnenie niekoľkých podmienok zo strany žalobcu a to spotrebiteľ sa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom, môže proti porušiteľovi domáhať ochrany svojho práva na súde. Sám vyvíja iniciatívu ako túto situáciu odvrátiť a zabezpečiť si súdnym rozhodnutím ochranu. Predmetom konania pod sp.zn. 5Csp/53/2017 bolo vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalobkyňa namietala v konaní výlučne absenciu náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., čo v žiadnom prípade nemožno vyhodnotiť ako úspešné uplatnenia porušenia práv alebo povinností. Ďalšou podmienkou je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Súd sa tu obmedzil len na konštatovanie, že uzatvorená úverová zmluva nemá náležitosti a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, čo však nemožno považovať za porušenie práv a povinností, ktoré by mali za následok poškodenie spotrebiteľa, nakoľko pre spotrebiteľa z toho vyplynula len výhoda, že poskytnutý úver je pre neho bezúročný a bez poplatkov. Primeranosť finančného zadosťučinenia vyplýva vo vzťahu k porušenej povinnosti. Cieľom finančného zadosťučinenia má byť nastolenie akejkoľvek rovnováhy v dôsledku porušenej povinnosti, ktorá spotrebiteľovi mala spôsobiť škodu. Pokiaľ súd vyhlási úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, žiadna škoda spotrebiteľovi nevznikla. Práve naopak, získa výhodu bezúročného a bezpoplatkového úveru, ktorý by mu neposkytla žiadna banka ani iná inštitúcia. Ak by na základe takejto skutočnosti malo byť spotrebiteľovi priznané ešte aj primerané finančné zadosťučinenie, žalovaný zastáva názor, že výklad právnej normy § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. nie je správne aplikovaný. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 9Co/50/2019. Skonštatoval, že nepostačuje však, že dodávateľ porušil svoje povinnosti. Primerané finančné zadosťučinenie nemôže ani v zmysle citovaného rozhodnutia slúžiť neprimeranému finančnému obohacovaniu sa spotrebiteľov. V princípe by to znamenalo, že za jedno nedodržanie náležitostí úverovej zmluvy by bol žalovaný postihnutý dvakrát, vydaním bezdôvodného obohatenia

a priznaním primeraného finančného zadosťučinenia, čo je v rozpore so zásadou nebis in idem. Žalovanému nie je zrejmé, k akému poškodeniu práv žalobkyne vôbec dochádza, ak úver jej poskytnutý bol vyhlásený za bezúročný a bez poplatkov. Predstavuje to pre ňu výlučne výhodu a nie škodu. Jediným poškodeným zostane samotný veriteľ. Žalobkyňa v zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupovala ako spotrebiteľ, teda slabšia strana. Postavenie slabšej strany však neznamená, že tejto bude poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako strane silnejšej bez ohľadu na platné právo. Poukázal na ďalšie rozhodnutia a to Okresného súdu Humenné sp.zn. 15Csp/150/2018 a tiež Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/58/2019. Navrhol vzhľadom k uvedenému rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu zamietnuť, priznať žalovanému náhradu trov prvoinštančného i odvolacieho konania, alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že súd prvej inštancie správne v bode 13. odôvodnenia rozsudku skonštatoval, že úspechom žalobkyne v spore 5Csp/53/2017 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti. Tvrdenia žalovaného sú absurdné, keď ani bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru nepovažuje za poškodenie práv spotrebiteľa. Je povinnosťou veriteľa do zmluvy uviesť správny výpočet RPMN a to podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona č. 129/2010 Z.z.. Ak túto povinnosť veriteľ poruší a naruší ekonomické správanie spotrebiteľa, potom jednoznačne koná v rozpore s právnymi predpismi slúžiacimi na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa opakovane poukázala na ustálenú súdnu prax NS SR, sp.zn. 6 Cdo 389/2015 a 6 Cdo 127/2017, ktorá jednoznačne potvrdzuje, že jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Teda, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Správne súd poukázal na satisfakčnú ako aj sankčnú povahu zadosťučinenia. Súd prihliadal na intenzitu porušenia práv spotrebiteľa. Súd tiež zohľadnil časové hľadisko trvania závadného stavu, ktorý trval niekoľko rokov (5 rokov). Za tento čas žalovaný žiadnym spôsobom nemal ochotu pristúpiť k urovnaniu sporných práv a povinností. Od žalovaných požadoval zaplatenie odplaty, na ktorú nemal nárok. Žalobkyňa navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. Predmetom konania na súde prvej inštancie vedeného pod sp.zn. 10Csp/1/2020 je žaloba žalobkyne ako spotrebiteľky na zaplatenie sumy 600 eur titulom finančného zadosťučinenia od žalovaného ako veriteľa za porušenie práv a povinností ustanovených zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

6. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Žalovaný v odvolaní namietal nesprávnosť skutkových a právnych záverov súdu, ktorými odôvodňuje vyhovenie žalobe, spochybnil vznik nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

7. Svoj nárok žalobkyňa odvodzovala z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinností ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

8. Žaloba, ktorou sa oprávnená osoba domáha primeraného finančného zadosťučinenia sa nazýva žalobou satisfakčnou, pretože primerané zadosťučinenie je nástrojom satisfakcie, ktorej úlohou je vyrovnať narušenú rovnováhu v postavení toho, kto právo spotrebiteľa porušil a dotknutej osoby

(spotrebiteľa). Okrem satisfakčnej funkcie má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú povahu, pretože predstavuje pre toho, kto právo spotrebiteľa porušil, finančnú ujmu zodpovedajúcu sume, ktorú musí titulom primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi zaplatiť. Hypotéza uvedenej právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu.

9. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde. (viď napr. rozsudok NS SR sp. zn. 6 Cdo 127/2017 z 30.1.2019).

10. Právo na primerané finančné zadosťučinenie má teda spotrebiteľ v prípade úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z., ako aj osobitnými predpismi, pričom v súdnej veci je nepochybné, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie práva alebo povinnosti v konaní vedenom na Okresnom súde Senica pod sp.zn. 5Csp/53/2017, v ktorom súd vyhovel jej žalobe o vydanie bezdôvodného obohatenia a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť jej sumu 2.690,04 eur s príslušenstvom, keď skonštatoval nedodržanie povinností žalovaného ako dodávateľa v kontraktáčnom procese v zmysle Občianskeho zákonníka, a porušenie jeho povinností vyplývajúcich zo zákona č. 129/2010 Z.z., najmä neuvedenie obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, vyplývajúcich z ustanovenia § 9 ods. 2. Právoplatným rozsudkom v označenej veci tak súd uzavrel, že dodávateľ, ktorý zmluvu predložil žalobkyni v predtlačenej formulárovej podobe a žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala reálnu možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, mal vzhľadom k porušeniu jeho povinností ustanovených zákonom, právo na vrátenie iba istiny poskytnutého úveru, a nemal právo na žiadne úroky ani poplatky. Keďže takéto sumy mu boli zo strany žalobkyni uhradené, bol zaviazaný k ich vráteniu.

11. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, mal odvolací súd zhodne so súdom prvoinštančným za to, že v preskúmanom prípade bolo jednoznačne preukázané splnenie podmienok na úspešné uplatnenie práva žalobkyne na finančné zadosťučinenie, pretože celkom nepochybne si úspešne uplatnila na súde porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. a osobitnými predpismi (zák. 129/2010 Z.z.) a tvrdenie odvolateľa o neexistencii nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je preto neopodstatnené.

12. Čo sa týka výšky priznaného finančného zadosťučinenia, súd poukázal na to, že za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať v danom prípade najmä diskomfort spočívajúci vo finančnom obmedzení, ktoré žalobkyni neoprávnenými platbami v prospech dodávateľa vznikli a potom tiež v rovine psychického napätia a stresu a dlžke trvania závadového stavu. Nakoľko právny predpis neustanovuje výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ustálenie jeho výšky je realizované na základe voľnej úvahy súdu, u ktorej sa však nemôže jednať o svojvoľu súdu. Výška musí byť primeraná okolnostiam konkrétneho prípadu.

13. V posudzovanej veci súd prvej inštancie vychádzajúc z okolností konkrétneho prípadu priznal žalobkyni finančné zadosťučinenie v celej uplatnenej výške 600 eur a odvolací súd považoval rovnako túto sumu za primeranú. Účelom zadosťučinenia je vyjadriť určité odsúdenie protiprávneho konania dodávateľa a odradiť ho od opakovania podobných porušení právnych predpisov. Dôvodom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého sa žalobkyňa v tomto konaní domáhala bolo porušenie povinností žalovaného zo zmluvného vzťahu založeného medzi nimi dňa 11.3.2013 úverovou zmluvou č. SUA13/001253, ktorou mal byť žalobkyni poskytnutý úver 2.023,08 eur (v skutočnosti poskytol 1.636 eur) a žalobkyňa mala v zmysle tejto zmluvy vrátiť veriteľovi 4.326,04 eur. Z uvedeného je zrejmé, že pokiaľ by sa žalobkyňa nebola domáhala ochrany súdnou cestou, bol by sa žalovaný obohatil v dôsledku porušenia zákona na jej úkor sumou 2.690,04 eur. Navrhovaná suma finančného zadosťučinenia predstavuje cca štvrtinu sumy, o ktorú sa žalovaný zamýšľal nepoctivým konaním na jej úkor obohatiť a suma 600 eur nedosahuje ani výšku sumy, o ktorú sa žalovaný stihol na jej úkor reálne obohatiť inkasovaním úhrad, ktoré mu nepatrili, ktorá suma 2.690,04 eur s príslušenstvom bola žalobkyni priznaná titulom bezdôvodného obohatenia na základe rozsudku v konaní vedenom na Okresnom súde

Senica pod sp.zn. 5Csp/53/2017. Odvolací súd považuje za logické a spravodlivé, aby priznané finančné zadostučinenie zohľadnilo aj výšku reálnej finančnej ujmy hroziacej žalobkyňu v súvislosti s tým, že žalovaný si nárokoval zaplatenie súm, na ktoré pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov nemal nárok.

14. S prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti daného prípadu, vychádzajúc i z aplikačnej praxe súdov, podľa odvolacieho súdu tak výška priznaného finančného zadostučinenia sa javí ako primeraná dôsledkom, ktoré malo platenie neoprávnených súm žalovanému na žalobkyňu, ako aj intenzite zásahu do práv žalobkyne spôsobeného konaním žalovaného a možno ju považovať za adekvátny nástroj satisfakcie, úlohou ktorého je vyrovnať narušenú rovnováhu voči tomu, kto právo spotrebiteľa porušil a zároveň bude slúžiť na odradenie dodávateľa od porušovania práv spotrebiteľov.

15. Vychádzajúc uvedeného odvolací súd uzavrel, že súd prvej inštancie z hľadiska opodstatnenosti žaloby žalobkyne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom a rozsudok súdu je vecne správny. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, súd prvej inštancie nijako nenahrádzal absentujúce skutkové tvrdenia strany vlastnými úvahami, súd neprekročil oprávnenia vymedzené mu zákonom a nijako ani neporušil právo žalovaného vyjadriť sa k veci.

16. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil vrátane správneho závislého výroku o náhrade trov konania.

17. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku a v odvolacom konaní plne úspešnej žalobkyňu priznal nárok na ich náhradu v celom rozsahu.

18. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).